

FEMEILE INTRĂ IN ACȚIUNE

În seara de 19 Martie 1959, un grup de 10-12 femei din com. Rădulești, raion Urziceni, s-au dus la Sfatul popular cerând restituirea cererilor de intrare în colectiv, iar Gheorghe Dragomir-fratele primarului-a rupt cererea. A doua zi, peste 150 de femei s-au dus la colectiv și și-au ridicat utilajele agricole ducându-le acasă.

Aici în comună abuzurile merseseră până la bătaie, cum a fost cazul țaranului Samson Marin, care refuzase să semneze-lovit de instructorul sfatului, un anume Sbârcea Ilie.

Circa 300 de femei din com. Jilavele-Urziceni au oprit căruțele trimise la munca câmpului și s-au dus pe câmp, de unde au alungat țărani care lucrau la construcții.

La Dridu-Snagov, comună așezată la confluența Prahovei cu Ialomița, țărani ce refuzau înscrierea erau chemați la miliție și bătuți-sub pretextul ca să predea armele ascunse, iar lui Ibrașcu Ion i-au introdus în buzunar o hârtie pe care scria „moarte comuniștilor“.

JUDEȚUL DOLJ MAI FURIOS PE ZI CE TRECE

La Siliștea Crucii-comună înstărită, dar sărăcită de comuniști-nemulțumirile de la Băilești le-au preluat ei, și-la acest sfârșit de Martie-țărani, după ce și-au manifestat nemulțumirea în fața Sfatului popular pentru că au fost mințiți și li s-a furat munca prin colhoz, au intrat cu forța peste primar, provocând distrugerii în căutarea cererilor de înscriere forțată. Chemată miliția și securitatea, s'a trecut la arestări. Jilavu Gheorghe, socotit capul răsvrătirii, după chinurile de la Craiova în procesul înscenat, i s-au dat 12 ani. Au mai fost condamnați și Pădureanu Gh. Ion la 5 ani, Crăciun Gheorghe la 7 ani și Galiceanu. În timpul încăierării activistul Colan Ștefan a scăpat, numai el știe cum, pentru tot răul făcut consătenilor lui.

CIOROIAȘUL ÎN FLĂCĂRI

„Scânteia“ de la Siliște a sărit la vreo 5 km, unde flăcările au mistuit arhiva. Țărani-care erau nemulțumiți pe zi ce trecea-au intrat peste președintele colectivului să-l întrebe de munca furată. Era pe 6 Aprilie 1959. Au spart ușa și au intrat în birouri la primărie. Două zile a durat răscoala. A intervenit securitatea și a trecut la arestări. Au fost duși la Craiova, și (la) unii-după o bătaie soră cu moartea-li s'a dat drumul, să înfricoșeze pe cei de acasă. Pe alții i-a trimis și judecat printr'o înscenare: Ghițoia I. Nicolae la 10 ani, Popa I. Ion la 9 ani, Simion I. Ion la 8 ani, Ioana P. Gheorghe și alții.

Bârca, comună mare din raionul Segarcea, a cunoscut pe 27 Martie 1959 o răsvrătire a țăranilor, care cereau același lucru ca peste tot: desființarea colectivului. Se adunaseră la G.A.C. Anunțată, securitatea a venit a doua zi și a arestat pe Croitoru Gheorghe și Voica Victor, fost liberal. Acestuia din urmă i s'a înscenat un proces prin care i s'au dat 4 ani.

URZICUȚA, vecină cu Bârca, n'a scăpat nici ea de focul răzmeriței, iar pedepsele date nevinovaților au fost la mulți între 15-20 ani, și au ajuns în Bălțile Dunării.

Sadova, comună din raionul Gura Jiului, a fost cuprinsă și ea de dogoarea focului din raioanele vecine Segarcea și Băilești. Aici, în Mai 1959, când se împărțeau atelajele, s'au produs discuții aprinse ca să se oprească, fiindcă după Conferința de la Geneva se va termina cu colectivele. În fața pericolului pentru autoritățile comuniste s'a făcut apel la securitate, să-i salveze. Aceștia, deși nu-și mai vedeau capul de atâta lucru, s'au repezit și au arestat câțiva țărani. L-au condamnat printr'o înscenare pe Olaru I. Marin ca instigator, și i-au dat 4 ani pentru că fusese și legionar, dar focul a mornit până pe 20 Iunie, când vom vedea că va lua amploare la Dăbuleni;

Tot în acest sector de la gura Jiului, pe Jieț, în comuna Ostrovei, țărani-nemaiputând suporta nelegiuirile colectivului, care-i jefuia-s'au adunat să hotărască desființarea lui. Securitatea, cu „antenele“ ei a aflat, și a dat o fugă și a arestat câțiva, pe care i-a și dus la Craiova. Printre ei, Biță I. Ion de 22 ani, care, cu fratele lui, Bită I. Marin, au făcut un Memoriu Ministerului Agriculturii cerând recoltarea individuală a terenurilor însămânțate cu grâu ce aparțineau GAC-ului, dar luate de la săteni. Primul a fost condamnat la 16 ani printr'un proces înscenat. Au mai fost arestați frații Mazilu Ion (n.1933) și Stan (n.1925). N-a lipsit nici Cioboată Stan (n.1934).

Această retragere din colectiv era singura vindecare a bolii de care suferea întreaga Țară. Pe 1 Iunie 1959 ea s'a manifestat cu vigoare și în com. Satu Nou din jud.Galați, unde țăranii au cerut retragerea din colectiv.A venit în schimb securitatea.

NICI DUNĂREA N-A MAI PUTUT STINGE FOCUL DE LA CIUPERCENI

Așezată pe malul Dunării, între Calafat și Poiana Mare, comuna Ciupercenii Noi a fost timp de 3 zile teatrul unor evenimente nemaîntâlnite în regiune, dar prevestite de atâtea alte mișcări, ce anunțaseră confruntările împotriva colectivizării. Accentuându-se presiunile, au început să circule manifeste îndemnând oamenii la rezistență și la retragere a celor ce făcuseră prostia să se înscrie. Un tânăr de 26 ani, pe nume Răchieru Gheorghe, fusese printre cei ce redactaseră asemenea îndemnuri. O dată cu începutul lui Iunie și intrarea grâului în pârg, și-au făcut apariția și polițrucii „lămuritori“ de la oraș, mai mulți ca de obicei. Pericolul se simțea, că se pregăteau ca să ia și ultimul bob de la gura țăranului.

Pe 3 Iunie 1959, țăranii hotărâți să desființeze gospodăria colectivă s-au îndreptat spre Sfat-să-și ceară pământurile înapoi și să-și ducă atelajele acasă.

În fruntea țăranilor se aflau Sandu Ștefan-zis Tunăreanu, Bâzoi Ilie, Vâlcu Oprea și foarte mulți alții, care s-au îndreptat la magazia de cereale să mai iace ar mai fi rămas din munca lor.

A doua zi, cu mic cu mare s'au îndreptat spre sfat, să-și ia cererile smulse prin minciună și forță, să-și ceară pământurile și atelajele înapoi. Se auzeau numai două cuvinte: „Jos comuniștii“, ieșite din piepturile a sute de oropsiți. Activiștii și miliția au încercat să oprească șuvoiul. Dar mașinile activiștilor și milițienilor au început să fie răsturnate, iar ei fugeau pe câmp ca iepurii, căutând să se ascundă de furia poporului.

Ajunși la Sfat, au spart geamurile, au răsturnat birourile în căutarea cererilor, și s'au îndreptat spre sediul gospodăriei strigând „jos colectivul!“ . În urma lor ardea arhiva de la primărie. În față, uniți cu toții și înarmați cu furci, topoare, ciomege, coase-fiecare cu ce apucase-au distrus tot ce-au întâlnit ca apartenență comunistă .Sediul gospodăriei a fost călcat cu furie și hârtoagele au început să alimenteze flăcările. Le-a ieșit în cale brigadierul Pitic Ernest, care n'a rămas sdravăn după întâlnire-nici el și nici paznicii. Țăranii aveau de lucru. Au trecut la distrugerea grajdurilor și împărțirea atelajelor-căruțe și vite.Fiecare pe ale lui, nu cum făcuse statul, luându-le și din casă și de pe bățatură.

Comuniștii din sat și familiile lor și ale activiștilor și administrației fugeau pe unde puteau de furia poporului jefuit.

Trei zile a durat această republică de la Ciupercenii Vechi.

Pe 7 Iunie 1959 a intervenit armata, făcând loc securității și miliției, care au deslănțuit teroarea, mergând din casă în casă, îndrumați de secăturile satului. Securitatea muncea din greu. După dezastrul ce-l făceau prin casele călcate, au ridicat zeci de țăranii pe care i-au dus la ei acasă, la securitatea din Craiova. Cruntă a fost răzbunarea celor ce sugeau sângele țăranului. Au fost schilodiri și foarte mulți trimiși în judecată, într'un proces înscenat. Printre victime s-au numărat: Bâzoi Ilie (5 ani), Bâzoi Oprea (5 ani), Casapu Ion (5 ani), Casapu Oprea (5 ani), Ciucă Florea (6 ani), Lungu Ion (8 ani), Mițoi Ilarion (3 ani), Nețoiu Constantin (3 ani), Oltean Petre-Caval (5 ani), Plăvitu Gheorghe (7 ani), Răchieru Gheorghe (7 ani), Lungu Oprea, Sandu O. Ștefan-zis Tunăreanu (7 ani). Numărul arestațiilor a fost mult mai mare, și celorlalți li s-au dat pedepse administrative exprimate în luni, și cu toții au luat drumul lagărilor de exterminare din Delta și Bălțile Dunării.

Pentru a îngrozi și pe țăranii din împrejurimi, au arestat și pe alții. De exemplu, din comuna vecină, Moțăței, au arestat-printre alții-pe țăranul Voinea P. Constantin și l-au condamnat la 7 ani înscenându-i ca a sfătuit lumea sa nu se înscrie în colectiv.

Din com. Poiana Mare, situată la 2-3 km.de Ciuperceni, a arestat pe țăranul Chimisliu C. Vasile, că în timpul revoltei din vecini a îndemnat consătenii să ceară retragerea din colectiv și să-și ia atelajele înapoi. Arestat pe 11 Iunie 1959, în procesul înscenat după tortura de la securitatea Craiova i s-au repartizat 5 ani. Tot prin înscenări, pentru limitarea revoltelor din Poiana Mare, au mai fost condamnați Buzatu I. Florea-fost membru PNL (la 7 ani); și pe Picu P.Florea, pentru îndemnul (dat) oamenilor de a-și retrage atelajele-ca și cei din Ciuperceni-l-au condamnat 10 ani.

Din com. Maglavit, vecină și ea cu Ciuperceni, fusese arestat învățătorul Georgescu Vasile cu pedeapsă administrativă-mort închis.

Pentru discuții în legătură cu retragerea din gospodărie în care se trăiește rău, purtate în același timp cu cele petrecute la Ciuperceni, a fost arestat, din comuna Corcova, raion Strehăia, țăranul Iancu Marin, căruia i s-au dat 5 ani.

"PE EI, MĂ, SĂ-I RUPEM ÎN MĂINI, SĂ DESFIINȚĂM COLECTIVA ȘI SĂ MERGEM FIECARE LA TERENUL NOSTRU"

Acestea au fost cuvintele tânărului de 25 ani GEORGESCU MARIN, din comuna DĂBULENI, raion Gura Jiului, rostite pe 24 Iunie 1959.

Peste Oltenia parcă adia un vânt de libertate de sub opresiunea comunista, strigându-se „jos cu ei !“ și „jos colectivele !“.

DĂBULENI

Comună foarte mare și bogată, renumită în vinuri, cu o populație de peste 10.000 locuitori, deci un fel de orașel-și oameni harnici.

Dorința de ieșire din colectiv ajunsese și aici. A fost răzmeriță mare. Sute de oameni au venit la Sfat, și cereau mereu restituirea rea pământurilor. Cam din 20 Iunie 1959 începuse agitația.

Satul fusese înconjurat de armata pregătită să intervină dacă se trece la confruntări. Pe 24 Iunie 1959 a fost apogeul. Se cerea mereu desființarea G.A.C-ului. În acea zi, când președintele a vrut să între în local împreună cu funcționarii, a ieșit în față tânărul Georgescu Marin și a strigat: „pe ei, mă, să-i rupem în mâini !“.

Președintele cu funcționarii au reușit să se ascundă într'un birou, la care i-au spart geamurile ca să iasă afară, și tot Georgescu Marin a aruncat cu pietre după președintele, care-o rupsesse la fugă.

Se zice, după o sursă din închisoare, că a primit ordin colonelul să-l înlocuiască provizoriu pe primar. Colonelul s'a prezentat la primărie, a adunat oamenii, și le-ar fi spus: „De azi eu sunt primarul vostru; cine vrea să se retragă din colectiv, să vină să facă cerere, și eu o aprob“. S'a dus vestea că s'a destrămat colectivul de la Dabuleni.

S'a ordonat, de către Drăghici, să se facă arestări în toata Oltenia-cu toți care pot polariza țăranii în jurul lor, cu învățătorii și preoții influenți, și mai ales cu toți foștii deținuți politici eliberați din închisori.

S'a planificat pe raioane și s'a început pe 24 iunie cu Gura Jiului, și a durat strângerea până la 7 Iulie, când a fost Oltețul ultimul.

„Ultimul e un cuvânt convențional, fiindcă în practica securității așa ceva nu există .Colonelul Toma Popescu era un mic Beria.

Au fost arestați circa 3000 de oameni, dintre care 4-500 erau numai preoți. Și tortura a fost înspăimântătoare.

GEORGESCU Marin, torturat, a fost condamnat la 17 ani prin Sen(tința). nr. 975/1959 a T(ribunalului). M(ilitar).Craiova.

LA CUCEU-JIBOU SE RIDICĂ ÎMPOTRIVA REȚINERII GRÂULUI

Nemulțumirile erau generalizate pe întreaga țară. Pe data de 2 August 1958, țăranii din comuna Cuceu, de lângă Jibou, s'au ridicat în masă și s'au dus la arie, unde li se oprise grâul; au pus mâna pe saci, luându-și grâul muncit acasă. S'a strigat că nu au nevoie de întovărășire agricolă și că nu vor da nici un bob de grâu din munca lor. Venind de urgență, securitatea din Cluj a fost informată că țăranul BALĂNEAN Gh. Ștefan, născut pe 19-04-1908, a fost în fruntea celor peste 250 de țărani care s'au revoltat, și a afirmat că nu mai vor oamenii să lucreze în colectiv și nu trebuie să le rețină grâul. Dus la securitate, a fost chinuit și i s'a înscenat un proces, condamându-l la 7 ani prin Sent.nr. 496/17-11-1959.

Arestările împotriva țăranilor care se împotriveau au fost numeroase și în Transilvania, chiar dacă se făceau proteste individuale-însă scopul era de a intimida populația. Din sutele de condamnări, câteva exemple sunt explicative: Gherman Gavrilă-condamnat 4 ani (din com.Șieu); Vidican Viorel-la 3 ani (din com. Logic-Mureș), Lazăr Ion-condamnat 5 ani (din com.Ciulea-Cluj); Porumb Gheorghe-la 4 ani (din com. Ciulea-Cluj), Mânăstireanu Ion-la 4 ani (din com. Mihăiești-Cluj), Miron Gheorghe-condamnat 4 ani (din com. Dâmb-Cluj), Mititean Iulian-la 3 ani (din Nă-săud); Maxim Nicolae-la 5 ani (din com.Băbeni-Cluj), ș.a.

Dar nu trebuie uități cei ridicați și duși în lagărele de muncă forțată, pe baza unor pedepse administrative exprimate în luni, și al căror număr era foarte mare.

REFUZ AL ȚĂRANILOR

Președintele Sfatului popular din com. Maldăieni, raionul Roșiori, a dat dispoziție personală să se rețină țăranilor fondul de sămânță, fondul de bază și plata contractelor. Oamenii au refuzat să mai treiere. A intervenit miliția.

Și în raionul Brănești președintele Sfatului a dat dispoziție ca la anumiți țărani, ce nu-l lăsau să facă ce vrea el, acestora să li se facă contracte pentru cereale obligatoriu, pe arie.

Președinții erau adevărați agenți ai securității, furnizându-le „marfă“ pentru a nu șoma. Exemplu concludent s'a petrecut în comuna Suseni din raionul Gheorghieni, unde un astfel de președinte a reclamat pe țăranul Ferenczi Francisc că i-a spus în luna August că viața în cadrul întovărășirii este mai grea decât în gospodăria individuală, și în Septembrie l-a insultat în legătură cu comasarea terenurilor. Securitatea l-a arestat pe 21 Sept. 1959 și a fost condamnat la 4 ani prin Sent. nr.154/1960 a T.M.Cluj.

UN NOU VAL DE ARESTĂRI

După masivele arestări din Oltenia de la sfârșitul lunii Iunie, tot A.Drăghici cu A Nicolschi au hotărât arestarea tuturor deținuților politici eliberați după moartea lui Stalin. În 19/20 Sept 1959 au fost ridicăți toți deținuții care erau trimiși cu D(omiciliu).O(bligatoriu). pe Bărăgan schimbându-le denumirea în deținuți administrativi. Au ajuns la lagărul 9 Culme, apoi în Delta Dunării și în Bălți, la mun-ca de exterminare.

Tot pe baza delațiunii, metoda sovietică de stăpânire a maselor, a fost arestat și Stoica Ilie de 53 ani, țăran harnic și cântăreț la biseica. Un consătean (pâna ieri) a decis să se înscrie în partid, și în autocritica ce și-a făcut-o a denunțat pe Stoica Ilie, care i-a spus că cei înscriși în GAC-uri vor ajunge să mănânce la cazan, vor muri de foame și vor fi săraciți. Iar când i-a spus că se înscrie în partid, Stoica i-a atras atenția: „ai început să te apuci de prostii, să faci politică“. Organizația de bază a adus cazul la cunoștința securității, care l-a ridicat pe 28-09-1959, pentru „lămuriri“, ieșind cu coastele rupte, și cu 5 ani în spate prin Sent.340/1960 a T.M. Craiova.

MOLDOVENII MEREU ÎN LUPTĂ CONTRA COLECTIVIZĂRII

În comuna Telejna, așezată spre izvorul râului cu același nume-ce se varsă în râul Bârlad, în apropierea com.Negrești, ca urmare a nemulțumirilor crescânde împotriva colectivizării, securitatea a descoperit prin agenții ei un grup de 7 țărani care se manifestau pe față. La securitatea din Iași au și făcut ca șef al grupului pe Stângaciu I. Vasile (n.6-05-1910), mai ales că fusese legionar în 1940, și după bătaii au înscenat procesul. Șefului i-au repartizat 12 ani, de către T.M. Iași.

Tot în această toamnă a anului 1959 au arestat pe țăranul Obreja Gh.Cezar din satul Averești-Huși, domiciliat în com.Tălăsești din aceiași regiune, căruia i-au înscenat un proces, condemnându-l la 8 ani pentru manifestări împotriva colectivizării.

Pentru că dispozițiile erau să aresteze cât mai mulți în această perioadă ce corespundea cu retragerea armatei sovietice, dată fiind împotrivirea țăranilor la sistemul sovietic, au ridicat pe cine credeau a fi potențial în menținerea adversității contra regimului. În com. Roești se retrăsese și ZOLOTOVICI Stavrache, scos din armată, și care se ocupa cu agricultura. Pe 15 Octombrie 1959 l-au arestat și i-au găsit martori să spună că le-a declarat că în întovărășire se trăiește greu, pe când în G.A.C. se moare de foame, și că regimul nu mai poate dura mult. Dus la securitatea de la Pitești, i-au înscenat un proces și l-au condamnat la 5 ani prin Sentința nr. 70/1960 a T.M. Craiova.

BUCOVINA

ȚARA MĂNĂSTIRILOR TRANSFORMATĂ ÎN ȚARA LACRIMILOR

Această regiune mult îndrăgită până și de străini, prin frumusețe și arhitectură monumentală, sub regimul comunist s'a transformat într'un sanctuar al suferinței românești, o dată cu apariția modelului sovietic. După ce au cotropit-o, au sfârtecat-o, despărțind frate de frate și mamă de fiu, acoperind-o cu sânge nevinovat; după ce încântătoarele obcine au adăpostit pe neînfricații partizani ridicăți ca strajă de hotar împotriva nelegiuitorilor, liniște n'a mai fost pe aceste meleaguri. Noapte de noapte erau adunați bucovinenii, și purtați prin locuri de chin și jale.

Dar, după intensificarea zvonurilor de retragere a rușilor și realitatea transformării țării în țară de colhozuri, peste Țara de Sus, până la Noua Suliță, nu mai găseai popas de odihnă și liniște.

Oamenii locului erau vânați ca jivinele, iar dacă se înfrățeau cu codrul, năpasta cădea pe întreaga familie, care plătea bir stăpânirii nesătoase de atâta rău.

Aruncând o privire peste mândra Bucovină, constatăm că valul necruțător din 1959/1960 a adunat mândrii feciori de prin toate văile obcinilor. O schițare a întinderii genocidului:

Din Vicovul de Jos, de pe Sucevița rămasă pe vremelnicul hotar, a fost arestat Hrihor Traian (n.1919), pentru că s'a împotrivit înființării GAC-ului, pornind în noaptea de 27 Oct.1959 spre hrubele securității din Suceava, care i-au prezis 10 ani.

Coborând câțiva kilometri, intri în Horodnic.(și) auzi vorbind lumea că au intrat în curtea lui Prelipceanu I. George (n.1908) pentru a-l „lămuri“. Activiștii de-abia au găsit poarta să plece, că au fost ei lămurii de traiul rău, căci cei ce

fuseseră forțați nu aveau ce mai mânca de la colectiv, iar adevărurile strigate i-au urmărit până și-au pierdut urma. După ei alții au venit, în noaptea de 9 Iulie 1959, și l-au dus tot prin Suceava-și mai departe...9 ani.

Tot la vale, după trecerea de Mănăstirea Siret-la Grămești-l-a ridicat pe Aniței D. Alexa (n.1911), pentru că își lămurea consătenii că GAC-ul înseamnă a muri, de foame iar ei trebuie să trăiască să-și crească copiii. La 27-06-1959 l-a luat securitatea și l-a dus la ei acasă, să-l „lămurească“, și, nereușind nici prin tortură, l-au trimis pentru 5 ani în Bălțile Dunării. Pentru că l-au uitat pe Vornicu V. Haralambie, țăran fruntaș țăranist, s'au întors pe 17 Sep., deoarece dăduse exemplul Ungariei, care-si recăpătase ceva libertate-și l-au închis 6 ani, să-i arate că la noi nu se schimbă.

Odată cu Vornicu au intrat și în comuna vecină la Botosanița unde Corniciuc Haralambie(n. 1903) le tot spunea oamenilor sa mâi aștepte cu înscrierea în colectiv că o să se schimbe situația ca și cu ea regimuL. L-a Suceava cu toate cK l-au bătut bine nu l-au lămurit de contrariu si l-au trimis în Bălțile Dunării 4 ani.

La Zamoștea, pe coasta Mitocului Dragomirnei, securitatea s'a prezentat la locuința lui Cojocar Ion, fost membru PNL, care a luat la goană o comisie de activiști veniți sa-l convingă că e bine în colectiv, când el îi contrazicea că e rău, și vai de capul celor intrați. Activiști au trimis securitatea să-l „lămurească“ și aceasta, dupa un zdravăn „instructaj“, l-a trimis pentru 6 ani în lagărilor de muncă forțată, să vadă ca într'adevăr munca în comun nu e bună, dar e ordin, Tot din Zamoștea au ridicat si pe Ostafi A.Dumitru (n.1891), ca-să-l scape pe săteni, de frică fiindcă promisese că dă foc caselor celor ce se înscriu în colectiv. Asta era versiunea informatorilor, pe când realitatea era că fusese gospodar și membru PNT. Ca toți ceilalți, a trecut prin sucursala NKVD instalată la Suceava, și de unde a luat drumul muncii forțate pentru 7 ani.

Trecând prin comuna martiră Calafindești, informatorii securității au mai arătat 2 foști șefi de cuib legionari care mai erau liberi, și, cum aveau ordin să ridice cât mai mulți, au fost luați la sediul din Suceava Constantinescu I. Leonte si Popovici P.Constantin, care erau denunțați că îndeamnă lumea să nu meargă la munca de la colectiv-și se va ajunge ca la situația din Ungaria. Din securitate au ieșit ca vai de ei, dar pentru a fi trimiși în Delta Dunării-primul cu 7 ani, celălalt cu 8 ani.

Vizitând Rădăuțiul poți afla, pe lângă priveriști încântătoare și monumente ale naturii sau create de om, și atrocitățile comise de Frenchel si Karl Segal împotriva țăranilor care nu voiau să ducă grâul la arie. Acum se accentua colectivizarea și aici; printre cei care se opuneau, au ridicat pe Adobriței I. Dumitru (n.1911) și pe Urs T.Dragoș, pe care i-au condamnat: primul 6 ani, celălalt 7 ani.

Satu Mare, comună suburbană a Rădăuțiului, a avut ca victima pe Nica T. Nicolae, căruia i-au dat 5 ani pentru că în Feb.1959, când teroarea era în floare, a trimis o scrisoare primarului, în care a desenat o spânzurătoare sub care scria: „toți comuniștii la rând“. A fost depistat imediat și i s-au dat 5 ani.

Urmând cursul Sucevei, din comuna Lunca au ridicat pe Aparascăi Gh. Constantin (n.1920), pentru că a discutat cu un fost deținut politic în 1959 că cei din colectiv vor mânca la cazan. I s-au dat 8 ani ca să mănânce la cazan în lagărilor de exterminare.

Tot mai jos, din com. Todirești l-au arestat pe Seserman Gh. Cosma (n. 1903), țăran înstărit și membru PNT, care afirmase că se schimbă regimul și-i avertiza pe cei ce forțau lumea că nu le va fi bine. Din temnița securității, bine jucat în picioare, a ieșit cu 4 ani, ajungând în lagărilor de muncă forțată.

Din comuna Talpa, de lângă Zamoștea, pe 17 Septembrie 1959 au ridicat doi național-țărăniști, pe Ohaci Gheorghe (n.1906) și Munteany V. Haralambie (n.1901); amândoi lămuriseră pe consăteni de ce înseamnă colectivele, mai ales că regimul nu poate dura. Securitatea i-a luat, torturat, și-neputându-le schimba părerile-i-a condamnat: pe primul la 5 ani, pe celălalt la 3 ani.

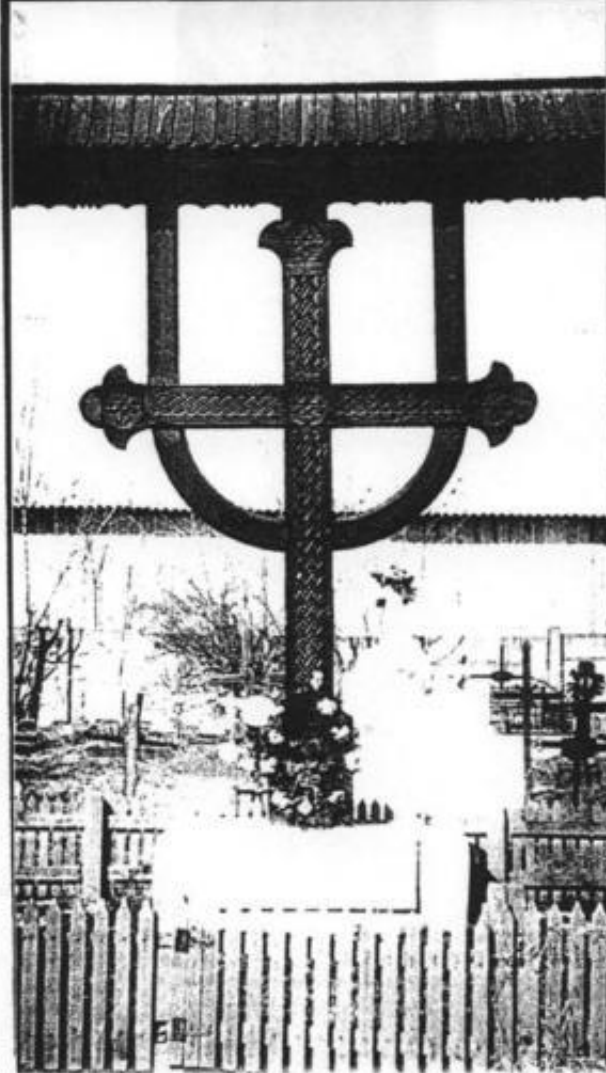
Colindând satele de la Dorohoi spre Săveni-până aproape de Prut, unde te oprești în Corlăteni, în Mileanca, Avrămeni, Dângeni, Cordăreni, sau de cobori spre Gura Humorului, prin Ciprian Porumbescu, și o pornești pe cursul Moldovei trecând Băișești, Băișești, sau la Bosanci pe râul Suceava, pe aceste locuri încărcate de istorie peste tot auzi povești adevărate cu oameni care și-au apărat cu dârzenie pământul, rămânând înscriși în istoria orală, și nu numai în ea. Mai ales se amintește cu mândrie de Bosanci, ultima redută rămasă neatinsă de acest flagel al colhozurilor, și unde la sfârșitul lui. Februarie 1962 circa 600 de activiști au năvălit peste el, cu învățători, studenți-ca să impresioneze-și timp de 2 săptămâni i-a îndocinât de pe ulițe.în mersul mașinilor, asurzându-i cu megafoane, pentru că din curte nu ieșeau bosâncenii sa le asculte palavrele.

Era ultimul asalt ce se făcea asupra ultimei comune înainte de a se anunța colectivizarea totală. O altă minciună. Așa era sistemul .



S u c e a v a

Monumentul de la Rădăuți





VISINA și RĂSCĂIETI
In mijlocul tărănilor supraviețuitori, la Căminul Cultural
după parastassul celor morți

REZISTENȚĂ ÎNVERȘUNATĂ ÎN SUDUL ȚĂRII

Țăranii, dându-și seama că realizările trâmbițate sunt o fantezie susținută de articolele mincinoase din ziare, au continuat să se împotrivescă, mergând până la a-și vărsa sângele apărându-și țarina. Iată spicuri de pe spațiul dintre munte și Dunăre după 1960.

COMUNA CÂTEASCA

Așezată pe malul Argeșului, în apropiere de Topoloveni, această comună a cunoscut frământări serioase. Oamenii se săturaseră de colectiv, unde fuseseră duși cu forța. Țăranii s'au opus la presiunile de intrare în colectiv, pe deasupra, cei intrați cereau cu insistență ieșirea din colectiv. Lumea umbla și manifesta la Sfatul popular și la Gospodăria colectivă, cerând restituirea cererilor de înscriere, amenințând cu distrugerea.

Securitatea a intervenit prin arestări și trimeri în lagărele de muncă forțată. Printre cei ridicați se numără:

Dinu I. Grigore, n.1908, trimis pe 60 luni la muncă forțată.

Năstase I. Gheorghe, n.25-07-1928, condamnat la 60 de luni.

Roșu R. Dumitru, n.8-06-1930, condamnat la 48 luni.

Tudor S. Gheorghe, n. 18-08-1905, condamnat la 60 luni.

Zamfir S. Florea, n.9-10-1898, condamnat la 60 de luni.

Singura diferență între cei condamnați de tribunal cu anii și cei condamnați cu lunile pe baza unei decizii a Ministerului de interne era că celor din urmă nu li se confisca averea.

GLIGANU

Comună așezată pe Dâmbovița, aproape de Costești, a cunoscut o adevărată revoltă. Țăranii, înarmați cu furci și topoare, au cerut ieșirea din colectiv și desființarea lui. Au trecut chiar la acțiune.

Au fost alarmate securitatea și miliția, care au intervenit și au făcut arestări din rândurile manifestațiilor, după indicațiile informatorilor din comună. Printre cei ridicați și trimiși la muncă forțată s'au numărat:

Eana S. Ion, n.17-03-1916, a fost' condamnat la 48 de luni.

Ștefan S. Stan, n.5-12-1904, a fost trimis pe 60 luni la muncă forțată.

NEGRAȘI

Comună vecină cu Gliganu, tot pe Dâmbovița, s'a ridicat cu ce le-a venit la: îndemână și au intrat în Sfatul popular, făcându-l pe primar, de frică să scoată și să restituie cererile de înscriere în colectiv. După ce i-a trecut frica, a chemat securitatea, care a trecut la arestări după indicațiile date. Au fost arestați și trimiși la muncă forțată în lagărele de exterminare din Bălțile Dunării, printre alții:

Oprea P. Gheorghe, n.16-09-1920, condamnat la 48 de luni.

Spătaru I. Constantin, n.31-07-1925, condamnat la 60 de luni.